

melig for, at han nu i dette Lovforslags § 17 kræver Ret for Barnet til at faa at vide Moderens Navn, men jeg vil opfordre ham til i denne Sag at vise sin Selvstændighed overfor Kultusministeriet ved at fastholde det, som har været hans oprindelige Tanke, at ogsaa Barnefaderens Navn skal nævnes, hvad enten Barnet fødes i eller udenfor den kongelige Pleje- og Fødselsstiftelse. Det har saa stor Interesse, synes det mig, for Barnets Fremtid, at det ved, hvem det kan henholde sig til, hvem der er dets Fader og Moder. Det andet er et Hemmelighedskrammeri, som er forkasteligt og ikke bør opretholdes. Jeg har nok hørt adskillige gamle Historier om, at Zigøjnerne fandt paa en Gang imellem at stjæle helst velstaaende Forældres Børn, saa at disse aldrig fik at vide, hvem deres Forældre vare. Her staa Kultusministeriet som en Slags Zigøjnerinstitution og opretholder det Princip, at man ved Hjælp af den kongelige Pleje- og Fødselsstiftelse skal kunne rane Børn fra deres Forældre. Det finder jeg i enhver Henseende forkasteligt, og af etiske Grunde, synes jeg, alle maa opføres derimod og kræve, at baade Fader og Moder skulle lægge Navn til.

Dernæst ønsker jeg, at man i de Tilfælde, hvor der fastsættes Alimentationsbidrag for Børn, fødte udenfor Ægteskab, skal beskikke en Væрге for vedkommende Barn. Det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup) var i Gaar inde paa den samme Tankegang. Jeg hørte med stor Interesse hans Foredrag, og jeg deler paa væsentlige Punkter hans Opfattelse af, at de udenfor Ægteskab fødte Børn have Krav paa at faa beskikket en Væрге, der kan tage sig af dem fra Fødselen, og indtil de komme til Skels Aar og Alder, og det saa meget mere, som Lovforslaget nu fastsætter langt større Bidrag fra Barnefædrenes Side end hidtil. Det gælder jo om, at disse Midler virkelig komme Børnene til gode. Det er jo Børnenes Interesser, vi her skulle have for Øje og tage os af saa godt, som vi formaa. Blandt de Kvinder, der føde udenfor Ægteskab, er der selvfølgelig mange løse og letsindige, og det gaar ikke an at betro dem de Alimentationsbidrag, de faa til deres Børns Opdragelse, thi det er ikke sikkert, at de

anvende dem, som de skulle anvendes, til Fordel for deres Børn. Hvad unaturligt er der i at kræve en Væрге beskikket for hvert Barn; der fødes udenfor Ægteskab? Hvorledes er nu Forholdet for de Børn, der fødes indenfor Ægteskab? Forholdet er, at naar en Mand ved sin Død efterlader sig umyndige Børn, bliver der straks beskikket disse en Væрге. Naar man bærer sig saaledes ad, naar Børn, der ere fødte indenfor Ægteskab, staa faderløse, hvorfor skal man saa ikke beskikke ogsaa Børn, der fødes udenfor Ægteskab, en Væрге, der kan have Indseende med, at deres Opdragelse bliver forsvarlig, og at de Bidrag, der under forskellige Former ydes, virkelig komme Børnene til gode? Det Tilsyn, vi ude i Landet have med Plejebørn, er efter min Mening ikke skrap nok. Man ser sikkert ikke sjældent for meget igennem Fingre med de Hjem, der faa Ret til at have Børn i Pleje. Jeg har gjort ikke saa faa sørgelige Erfaringer i den Retning, og jeg har enkelte Steder set, at man af økonomiske Hensyn giver Plejeforældre Lov til at have Børn i Pleje, nemlig for at de kunne have den Indtægt, der opnaas derved. Men det er ikke det Hensyn, der skal tages. Sogneraad, Plejeforeninger og Tilsynet med Plejhjem skulde sørge for at finde de værdigste Hjem, der tage sig af Børnene ikke for de Penges Skyld, der derved kunne opnaas, men fordi de ville give disse stakkels hjemløse Børn en menneskelig Opdragelse. Jeg mener, det ikke er nok at sige som saa: Alle Plejhjem staa under Plejetilsyn, og Kommunalraadene have det i deres Haand at fratage visse Forældre Retten til at have Børn i Pleje. Thi der øves ikke, forekommer det mig, den strenge Kontrol, som der bør øves med dette Forhold. Ogsaa af den Grund anser jeg det for fuldt berettiget at kræve, at hvert Barn, der fødes udenfor Ægteskab, maa have en Væрге, der tager sig af dets Opdragelse og sørger for, at Alimentationsbidragene til det blive anvendte paa den forsvarligste Maade.

Ved Lovens Udførelse i det praktiske Liv ønsker jeg, at Kommunalraadene maa faa saa lidt Besvær som muligt, og at det i særlig Grad maa paalægges Politimynderighederne at tage sig af dette Forhold.